

38. בית אבות

קהילה כברור חיל צריכה להקים בית לקשישיה: להורי החברים וגם לחברים המזדקנים עם חלוף הזמן. בזמן כהונתי כקונסול כללי בסאו פאולו ב-1989, פנה אלי הקיבוץ בבקשה לגייס כספים על מנת להפוך בניין ישן של בית ילדים לבית אבות. התחלתי לפעול מיד. פניתי לחברי מקס אַפְּרֶהָרְדֵט, הקונסול הכללי של מלאוי בברזיל, פעיל יהודי מוכר וסגן נשיא בית החולים היהודי אלברט איינשטיין שבסאו פאולו. בעזרתו שלחנו תוך זמן קצר לברור חיל את הסכום הנחוץ למטרה זו. בשלב הראשון הותאמו שמונה חדרים להורי חברים והם גרו שם עד סוף ימיהם.

ב-1993 אמה של אדית, בלומה פריזל, אלמנה בת 93, נכנסה לבית האבות לאחר שבמשך 17 שנה גרה עם בעלה, יוסף, בדירה בקיבוץ. קשה למצוא מילים להבעת המסירות, החיבה ותשומת הלב שהרעיפה אדית על אמה בתקופה זו, ולפני כן על אביה, יוסף פריזל. עם השנים הפכה דירתה של משפחת פריזל למשרדי, ובו אני כותב ספר זה.

ביקרתי בבית האבות יום-יום בסביבות השעה חמש לפנות ערב. בלומה הכירה אותי מאז אירוסי לאדית בסאו פאולו ושוחחנו שיחות נעימות. כשהגעתי נהגה לומר: "הנריקה, אל תעמוד, שב למספר דקות". באחת מן השיחות הללו השביעה אותי שאפעל למען בניית בית אבות גדול יותר, שישמש

בעתיד את חברי הקיבוץ. היא חזרה והעלתה נושא זה כמה וכמה פעמים והוא נחרת בתודעתי.

אחרי פטירתה, באוגוסט 1995, החלטתי לקיים נדר זה. פניתי שוב לידידי מקס בסאו פאולו ובאמצעותו הכרתי אדם יוצא מן הכלל, רגיש מאוד לנושאים פילנתרופיים במקומות שונים בעולם: ג'ֶרְרֶד אַרְנֶהוֹלְד. הוא ביקר בקיבוץ בהזמנתי, ולבקשתי התחייב לממן את בית האבות החדש. בית אבות זה הוקם לזכר אמו, אֶלְזֶה לִיאוֹנוֹרָה אַרְנֶהוֹלְד, בתרומה נכבדה שלו ושל משפחתו.

כך הוקם האגף הראשון של בית האבות, כבסיס לבנייה העתידית. שנים לאחר מכן פניתי לראש המועצה האזורית שער הנגב, שי חרמש, שהחליף אותי בתפקיד, וביקשתי להשיג מימון נוסף להרחבת בית האבות שלנו. שי התמסר לפרויקט הזה והצליח לגייס תורמים חדשים. כיום פועל בית האבות בחסות הסוכנות היהודית, המועצה האזורית שער הנגב וקיבוץ ברור חיל, בניהולה של רשת חיצונית, רשת "עמל", המתמחה בתחום זה. בבית האבות קיימות 40 מיטות ומטפלים בו לא רק באוכלוסיית הקשישים של קיבוצנו אלא גם במטופלים אחרים הזקוקים לשירותים שבית האבות יכול להציע.

בראשי מהדהדת תמיד האימרה הנודעת: "התנועה הקיבוצית תהיה מוערכת כאשר ילדי הקיבוץ יגמלו לקשישיה על המסירות שאלו נתנו להם כאשר הם היו ילדים". ברור חיל חייב את בניית בית האבות לגברת בלומה פריזל, אימה של אדית, אשר המריצה אותי להירתם למטרה זו.